

Chlapci naši

♩ = 100

Chlap - ci na - ši, smut - nie ča - sy nas - ta - - li,

keď nás šet - kých na tú voj - nu zo - bra - - li.

Aj tí na - ši ro - di - čo - via pla - ka - - li,

že nás dar - mo dvad - sat' rôč - kov cho - va - - li.

2. Neplačte, vy rodičovia, neplačte,
pekného vy syna vojačka máte.
[:Pekný je stav, pekný je stav vojenský,
ale krajší u rodičov, mládenský.:]

3. Doma ide po slobode, de len chce
a na vojne rozkázat' si nemôže.
[:Doma leží v posteli, v mäkkom perí
a na vojne na tom tvrdom kameni.:]